

Κυρίες και Κύριοι καλημέρα σας.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους διοργανωτές του 16^{ου} Συνεδρίου του IENE για την πρόσκληση να συμμετάσχω ως ομιλητής στο φετινό Συνέδριο και να τους συγχαρώ – ιδιαίτερα τον κ. Σταμπολή – για την προσπάθεια που καταβάλλουν χρόνια τώρα για την ανάδειξη των θεμάτων που απασχολούν την ενεργειακή αγορά.

Συζητάμε σήμερα για την νέα οικονομική πραγματικότητα και την ενεργειακή αγορά στην Ελλάδα.

Εκτιμώ ότι για τις δυσκολίες της οικονομικής πραγματικότητας δεν χρειάζεται να πει κανείς πολλά. Όλοι γνωρίζουμε τα τεράστια προβλήματα ρευστότητας που παρατηρούνται στην αγορά και την εκτόξευση του κόστους του χρήματος, όποτε αυτό καταφέρει κάποιος να το βρει. Αντιλαμβάνεστε πόσο κρίσιμοι είναι αυτοί οι δύο παράγοντες – ρευστότητα και κόστος χρήματος – για μία δραστηριότητα εντάσεως κεφαλαίου, όπως είναι η αγορά της Ενέργειας.

Επιτρέψτε μου απλά να σημειώσω ότι είναι κρίμα να αντιλαμβανόμαστε τώρα που είναι πλέον αργά ότι αν κάποια πράγματα είχαν γίνει εγκαίρως, τότε σήμερα θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες με περισσότερα εργαλεία. Έχω πει πολλές φορές τα τελευταία χρόνια και με μεγάλη έμφαση το επανέλαβα από το πρώτο διάστημα που η πόρτα της κρίσης κτύπησε την πόρτα μας ότι έπρεπε εγκαίρως – δηλαδή προ διετίας - να κάναμε όλα όσα ήταν απαραίτητα για να κρατήσουμε τις επενδύσεις ζωντανές. Την τελευταία διετία να έγιναν σοβαρές παρεμβάσεις υπέρ των ΑΠΕ, όμως δυστυχώς υπήρξαν εμπόδια που ανέστειλαν την επενδυτική δραστηριότητα στους δύο τομείς ΑΠΕ με την μεγαλύτερη εγχώρια προστιθέμενη αξία, δηλαδή τα θαλάσσια αιολικά πάρκα και τα υδροηλεκτρικά έργα. Αυτό είχε και έχει ως συνέπεια, οι επενδύσεις που τότε θα μπορούσαν να γίνουν, σήμερα να είναι πολύ δύσκολο να υλοποιηθούν στο χρηματοοικονομικό περιβάλλον που έχει πλέον διαμορφωθεί.

Όμως, η κατάσταση είναι αυτή που είναι και με δεδομένο ότι δεν διαφαίνεται σύντομα κάποια βελτίωση, πρέπει να δούμε επιτέλους – Πολιτεία, φορείς του Δημοσίου και επιχειρηματικός κόσμος - τι μπορούμε και τι πρέπει να κάνουμε.

Εγώ δεν θα σας κουράσω πολύ. Θα περιοριστώ σε ορισμένα ζητήματα που «καίνε» στην κυριολεξία αυτή την περίοδο την ενεργειακή αγορά και ζητούν άμεσα λύση.

1. Κάποια στιγμή πρέπει επιτέλους να αρθεί η στρέβλωση του λεγόμενου Ειδικού Τέλους ΑΠΕ, το οποίο μόνο υπέρ των ΑΠΕ δεν είναι, όπως έχουμε κουραστεί να επαναλαμβάνουμε χρόνια τώρα. Επιτέλους φαίνεται ότι πλέον το έχουν καταλάβει όλοι. Η ιστορία με το λεγόμενο Τέλος ΑΠΕ πρέπει να λυθεί άμεσα. Εμείς ως ΕΣΗΑΠΕ έχουμε υποβάλει τις προτάσεις μας, συμμετέχουμε στον διάλογο, όμως σύντομα το θέμα πρέπει επιτέλους να λυθεί.
2. Επίσης, πρέπει να λυθεί το θέμα της ρευστότητας του ΔΕΣΜΗΕ, που γονατίζει την αγορά. Έχουν διατυπωθεί πολλές προτάσεις για την κάλυψη του ελλείμματος του ΔΕΣΜΗΕ, το οποίο οφείλεται στον στρεβλό τρόπο λειτουργίας της αγοράς και σε αυτό το «μόρφωμα» που κάποιοι επιμένουν να βαφτίζουν Τέλος ΑΠΕ. Επιτέλους χρειάζεται μία απόφαση, καθώς ο ρόλος του ΔΕΣΜΗΕ είναι κάτι παραπάνω από κομβικός.
3. Εξαιρετικά κομβικός είναι και ο ρόλος της ΡΑΕ. Στο πλαίσιο αυτό, θεωρούμε απολύτως αναγκαίο να ενισχυθεί η ΡΑΕ με εξειδικευμένο προσωπικό και πόρους

προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί στις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες της ενεργειακής αγοράς.

4. Καυτό είναι, επίσης, το θέμα των δικτύων. Ο ΑΔΜΗΕ, είναι προφανές ότι αδυνατεί να επενδύσει τα κεφάλαια που απαιτούνται ώστε να δημιουργηθούν τα απαραίτητα δίκτυα. Κατά συνέπεια, στο έργο αυτό θα πρέπει να συμμετάσχουν ιδιώτες στο πλαίσιο συμφωνιών με συγκεκριμένα ανταλλάγματα. Αν, όμως, δεν ληφθούν άμεσα οι απαιτούμενες αποφάσεις και δεν δημιουργηθούν τα απαραίτητα δίκτυα, τότε δεν πρόκειται να πιάσουμε τους στόχους του προγράμματος 20 – 20 – 20. Αντιθέτως, το εν λόγω πρόγραμμα θα τιναχθεί στον αέρα προς μεγάλη χαρά των χωρών που εξάγουν καύσιμα.
5. Πρέπει να γίνουν κινήσεις για τη διευκόλυνση των επενδύσεων ΑΠΕ στο νέο χρηματοοικονομικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί. Προσπάθειες χρειάζονται και σε πολιτικό επίπεδο. Π.χ. είναι γνωστό σε όλους ότι οι εθνικοί φορείς ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων αρνούνται να ασφαλίσουν επενδύσεις σε ορισμένες χώρες, όπως δυστυχώς και στην Ελλάδα. Για να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα θα μπορούσαν π.χ. να χρησιμοποιηθούν ως εγγυήσεις – collateral κονδύλια του ΕΣΠΑ. Σχετικές προτάσεις έχουν υποβληθεί στο γραφείο του κυρίου Υπουργού. Σε αυτό το σημείο οφείλω να χαιρετίσω τη δέσμευση του ΥΠΕΚΑ ότι δεν θα υπάρξουν ευκαιριακές ή μόνιμου χαρακτήρα δυσάρεστες «εκπλήξεις» στην αγορά των ΑΠΕ, αποκλείοντας κάθε συζήτηση αναδρομικής ισχύος οποιασδήποτε απόφασης για τα feed –in – tariffs, κάτι που αποτελεί και πάγια θέση της Κομισιόν, όπως έχει διατυπωθεί και από τον αρμόδιο Επίτροπο κ. Έρντινγκερ.
6. Πρέπει άμεσα να αρθούν τα εμπόδια στην υλοποίηση επενδύσεων ΑΠΕ στον τομέα των υδροηλεκτρικών έργων, τα οποία έχουν το τεράστιο πλεονέκτημα της υψηλής εγχώριας προστιθέμενης αξίας, η οποία φθάνει το 80%, και επιφέρουν πολλαπλά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη πέραν των αυτονόητων περιβαλλοντικών. Από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ επί της ουσίας υπήρξαν νομοθετικές παρεμβάσεις που εμπόδιζαν την υλοποίηση επενδύσεων σε υδροηλεκτρικά έργα. Ελπίζουμε αυτό σύντομα να αλλάξει.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω για μία ακόμη φορά ότι αυτό που εμείς – ως Ελληνικός Σύνδεσμος Ηλεκτροπαραγωγών από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας – ζητάμε και προτείνουμε είναι να υπάρξει επιτέλους ένα ισορροπημένο μείγμα στην ηλεκτροπαραγωγή. Ο λιγνίτης ως εθνικό και φθινό καύσιμο δεν πρέπει να κατασπαταλάται με τρόπο αντιπαραγωγικό, αντιοικονομικό και περιβαλλοντικά καταστροφικό, όπως συμβαίνει τώρα. Αντιθέτως, πρέπει επιτέλους να χρησιμοποιηθεί σε αποδοτικούς οικονομικά και καθαρούς περιβαλλοντικά σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Επίσης, το φυσικό αέριο είναι το προφανές καύσιμο μετάβασης από την εποχή που κυρίαρχο ρόλο στο ενεργειακό μείγμα είχε ο λιγνίτης στην εποχή που κυρίαρχο ρόλο θα έχουν οι ΑΠΕ. Αυτονόητο είναι ότι πρέπει να ενισχυθεί η υψηλή διεύθυνση των ΑΠΕ, κυρίως στις πλέον ώριμες τεχνολογίες που είναι και οι πλέον ανταγωνιστικές.

Εύχομαι, λοιπόν, στο πλαίσιο του φετινού συνεδρίου του IENE να δοθούν απαντήσεις σε αυτά τα καυτά ζητήματα και να ξεκινήσει άμεσα η διαδικασία επίλυσής τους. Ελπίζω ότι η πολιτική ηγεσία θα ακούσει τις απόψεις της αγοράς και θα πράξει αυτό που πρέπει. Θα ήθελα, τέλος, να ευχαριστήσω και πάλι τους διοργανωτές του Συνεδρίου και να τους ευχηθώ καλή επιτυχία.